

IOANNIS
FERRARII MON-
TANI COMDEN-
TARIUS,

*Omnibus qui in iure, foroq; iudicario uersantur,
oppidò utilis, & rerum quotidianarum plenus.*

DE

Appellationibus, & earum uera ratione.

Supplicandi usu.

Restitutione aduersus rem iudicatam.

Exceptionibus, quæ sententias obliquiuntur.

Impedimentis executionum.

Recusationibus Iudicium.

VIRTVTATE DUCES,

COMITE FORTUNA.

L V G D V N I A P V D S E B.
G R Y P H I V M,
1542.

A M P L I S S I M O,
C O N S U L T I S S I M O Q V E V I-
ro Ioanni Halio, Iuris utriusque doctori,
& Principali Consiliario, Io-
annes Ferrarius

S. D. P.

O G I T A N T I mihi, vir amplif-
sime, quis nam rerū sit status, quæ tem-
porum nostrorum conditio: parum sese
offert, quod à ueteri illa & ciuili insitu-
tione now sit alienum. Porrò, ut reliqua
mortaliū negotia præterierim, quotum esse existimas
quenque ex ijs, qui pueritiam statim ab incunabulis,
ut ita loquar, melioribus disciplinis quasi educandam su-
scipiunt, in quibus non desideres, quod ad morum, uitæq;
integritatem pertinet: in hoc grauius peccantes, quod
innocentiam illam offendunt, cui maximè fuerat parcen-
dam. Nō enim dici potest, quām citò imbibat puer ea, quæ
in morum suorum Magistro uitia & conspicit, & obser-
uat: minus obfutura, si illa conditione possent emendari.
Quandoquidem Reipublicæ præparatur, in qua non mo-
dò ipse rectè uiuere, sed etiam alijs bene uiuendi rationē
ostendere debet: ut sic publicè quoque præstaret, cuius
gratia disciplinarum Emporia est sectatus. Cæterum ex
ipsis quoq; morum scholis corruptus in cinitatem profi-
ciscitur, ubi tam abest ut meliorem uitæ speciem sit inuen-
turus, ad quā ipse interim rectius cōponatur, quām quod
maximè. Cum nullam hodie fermè sit inuenire Rempu-
blicam, quæ non sui diſsimilis, prauæ consuetudinis cor-

* 2.

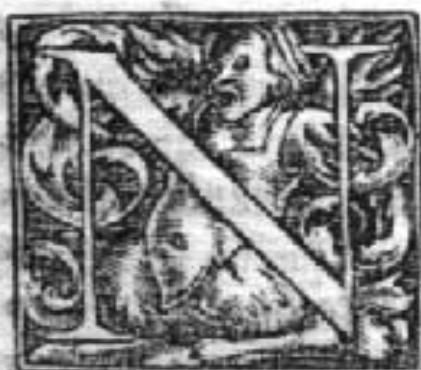
ruptela

DE APPELLA TIONIBVS, EARVMQVE VERA RATIONE, LIBER PRIMVS.

Vsum appellandi, non tam utilem quam necessarium, & quare introductus.

CAPVT I.

LEX naturæ. *E* ILL OTIS, quod aiunt, pe-
dibus suscep tam commentandi ratio-
nem adgrediar, operæ pretium mibi
facturus uideor, si de appellationis
origine, atq; item usu aliquid prius
degustauero, quam rem ipsam expo-
nere incipiam. Porro ad deuincien-
dam hominum uitam, Lege opus erat, quæ cum summa sit
ratio, ut quidam apud Ciceronem definiunt, insita in na-
tura, iubens ea quæ facienda sunt, prohibens q; contraria,
Ius constituit, omnibus, quibus recta est ratio, datum. Vnde
ad iustitiam illam ciuilem nos esse natos nemo non in-
telligit, qua alium alio participamus, æquum ab iniquo di-
scernimus, neminem ledimus: atq; ut semel dicam, quod no-
bis fieri nolumus, alteri nequaquam facimus: quam societa-
tem, coniunctionemq; si intemeratam obseruaremus, nihil
præstabilius foret, nibil unū unitam simile, tam par, quam
homines inter nosmetipos essemus: tantum abest, ut quem
iniuria afficienes, quod suū est, ipſi non tribueremus. Ce-
terū cū uel illa, uel quisquis est, qui humanæ, adcoq;
sociae uitæ tantam felicitatem inuidet, effecisset, ut deprava-
tio cōsuetudinum, atq; opinionum uanitas, animorum im-
becill

